

Blijft in Mij en Ik in u

*Demeurez en Moi et
Je demeurerai en vous
(Joh. 15:4)*

European Christian Mission
januari 2019

nieuwsbrief

ANKE VAN DER SLUJS IN FRANKRIJK

Lieve allen,

Sabbatical

Het was een bijzonder jaar, met meer rust dan daarvoor. Nodig om mijn missie in de Hoge Vallei weer helder te kunnen zien. Lezen, bidden, schrijven en verscheidene ontmoetingen hebben hieraan bijgedragen. Het duurde best lang voor het me lukte echt in de stilte met God te blijven en te verstaan...

Omdat ik vele mensen ken en er ernstige dingen gebeurden, was er regelmatig de vraag actief te blijven. In de stilte ontdekte ik dat alleen wat vanuit God wordt gedaan zin en waarde heeft; te leven vanuit genade. Een mysterie waarover ik me blijf verwonderen. Dankbaar ben ik met enkele seminars en gesprekken waardoor ik meer begrijp hoe God spreekt en door ons persoonlijk leven heen werkt.

Afgelopen voorjaar kreeg ik een paar dagen bezoek van Hans (directeur ECM) en Janny (thuisfront). Waardevol om samen door de streek te gaan en leiders uit het team van de kerk in Carcassonne te ontmoeten. Later in 2018 was er de Biennial, de tweejaarlijkse zendingsconferentie van ECMI in Spanje. Opbouwend, bemoedigend, liefdevol rond het thema: Look to the ROCK!

In de zomer is met ECM en de Pijler besproken dat ik me de rest van 't jaar terug zou trekken uit het leidersteam en de activiteiten in de gemeente in Carcassonne. Met verscheidene vrienden kon ik de situatie in de Hoge Vallei bespreken, van hart tot hart delen en bidden om de juiste weg. Met zendelingen, leiders van huisgroepen en voorgangers: Fransen die de cultuur goed kennen en Engelsen, die hier al jaren

Carcassonne met Hans en Janny

Ontmoeting

Een oudere man in schamele kleren staat tegen de muur van de biowinkel om zoveel mogelijk de regen te ontwijken...

Dag mijnheer, mag ik u wat vragen? Jawel hoor. Wat is de reden dat u voor deze winkel staat? Omdat ik bij de gewone supermarkt word weggestuurd. Ah! Ik meende dat u misschien iets biologisch wilde eten. Nee hoor, dat maakt me niet uit. Wat wilt u dat ik meeneem voor u? Nou... als er wat aardappelpuree is... Oké... Maar ... het regent, en 't is koud... heeft u geen jas...? Nee? Nou, ik heb nog wel een regenjas in de auto. Oh, sorry, er zit nog wat modder op. Nou dat geeft niet hoor, wat is dat heerlijk zeg, een jas. En hij past goed!...

Ik ben een beetje ontroerd om zijn blijdschap. Terug uit de winkel geef ik hem de aardappelpureepoeder en chili con carne. Een ander brengt hem een fles soep. Ik vraag of ik hem nog iets mag geven dat veel kostbaarder is...Hij is zo blij met het Nieuwe Testament met Psalmen. We spreken een poosje over Jezus Die in de wereld kwam, over Zijn leven, onderwijs, sterven en opstanding...Een kostbaar moment. O Jezus, raak zijn hart aan...

werken. We lopen vaak tegen dezelfde culturele muren op, dus het is bijzonder kostbaar om met elkaar verbonden te zijn, ook al wonen we op afstand.

In gesprek met een jonge Franse zendeling in Montpellier bevestigt ook zij wat ik steeds weer bemerk: het al honderden jaren van God verwerpen, maakt dat de Fransen 'hun eigen god' zijn. Heel gesloten over zichzelf en in 't zuiden snel agressief als ze te persoonlijk worden benaderd. Zo gauw iemand een 'programma tot bekering' vermoedt in het contact, is hij vertrokken. We moeten het Evangelie leven, dan pas spreken. We worden voortdurend getest of onze woorden wel kloppen met ons leven. Naast Japan noemt deze zendeling Frankrijk 't meest atheïstische land ter wereld. Maar de Fransen houden van samen eten of samen iets creatiefs doen en daar liggen wegen tot ontmoeting.

Met een aantal burens is gaandeweg een mooi contact opgebouwd. Ze zijn me gaan vertrouwen en komen met vragen, delen stukjes van hun leven met me, waarbij steeds meer openheid komt voor 't Evangelie. Aan vier van hen heb ik recent een Bijbeltje kunnen uitreiken.

Frankrijk verlangt

Liefde en zingeving

‘Zo weinig mensen in deze streek kennen God. Ik bid dat ze God zullen leren kennen. Niet alleen voor het eeuwige leven, maar ook om vandaag met Hem te kunnen leven.’

thuisfront augustus '18 - Janny, Hans, Jan

ontmoeting verantwoordelijken

paddestoelen uit 't bos met Brigitte

Van de thuisfrontcommissie

We hebben als TFC Anke natuurlijk van dichtbij gevolgd en gesteund in het achterliggende sabbatsjaar. We zagen hoe ze in eerste instantie worstelde met het tot rust komen, los laten, het werk aan God teruggeven. In de loop van het jaar zagen we ook groei; ze mocht meer ontdekken wie ze was – waarin ze sterk is, wat bij haar past – en wat niet. We hebben er alle vertrouwen in dat zij in 2019 het Licht van de wereld verder mag verspreiden in donker Frankrijk.

We zijn zoals u las, opgeschrikt door het plotse overlijden van onze TFC-

broer Jan Otte. We zullen zijn wijze, liefdevolle en evenwichtige kijk op Anke en haar uitdagingen zéér missen. Wilt u met ons bidden voor iemand die ons team weer kan versterken?

U als meelevende achterban bent onmisbaar voor Anke. Wij zeggen u daarom namens Anke hartelijk dank voor uw steun, in welke vorm dan ook, in 2018. Op een dag zullen we weten hoe van waarde dit is geweest voor Gods Koninkrijk! We hopen dat u ermee doorgaat ook in 2019 Anke te steunen.

Gods zegen, Hans en Janny.

In memoriam

Op 22 november is onverwachts Jan Otte overleden. We kenden elkaar al sinds 1991. Jan was al 10 jaar lid van mijn thuisfront. Jan was nuchter en warm, verhelderend en mijn visie verruimend als ik klem zat in 't veld. Wat ben ik dankbaar voor al die jaren dat we elkaar kenden en regelmatig konden delen: vrede, ruimte, gebed, onszelf mogen zijn, met alle vragen en ervaringen. Onderweg als pelgrims, maar altijd in het besef geliefd te zijn door God, vrijgekocht van 't duister, zo waardevol. Dankbaar te weten dat dit missen tijdelijk is, dat Jan Thuis is.

Hoe verder

Na dit jaar ben ik er opnieuw van overtuigd dat God mij hier in de Hoge Vallei van Aude heeft geplaatst: dat het Zijn werk is, wat HIJ heeft voorbereid - en dat ik dit werk mag doen op de wijze die past bij de mensen hier – en bij mij. Voor mij is

het 'mission impossible', maar voor God is niets onmogelijk. Ik ben dankbaar dat Hij me dit toevertrouwt. Ook dit gebied is van HEM, al is 't (nog) geroofd door de vijand. Hij weet de weg en gaat voorop!

Aan iedereen van harte een gezegend 2019 gewenst, altijd verborgen met Christus in God en onder de vleugels van de Almachtige!

Shalom, Anke

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons |

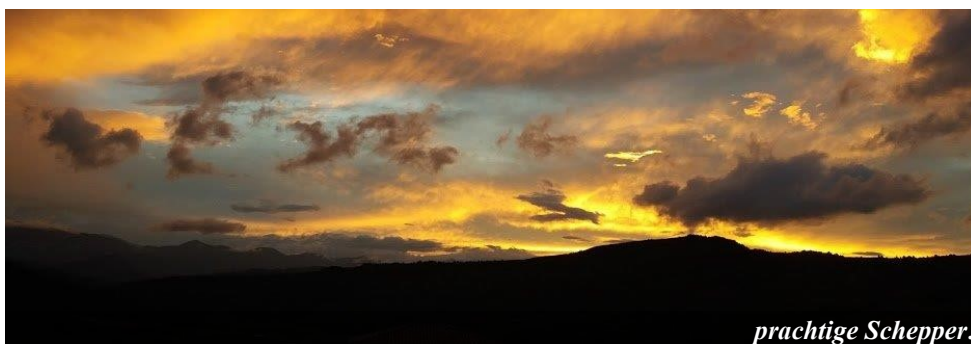
Anke van der Sluijs is financieel afhankelijk van giften. Je kunt haar steunen door een gift over te maken via www.ecmnederland.nl/geven naar IBAN: NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "fonds van der Sluijs" | ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland 0570-637537

ecmnederland@ecmi.org
www.ecmnederland.nl

Anke van der Sluijs - No. 8, Rue du Colonel Beltrame, 11190 Luc sur Aude
www.egliselesarment.fr

 ecm
het Evangelie voor Europa

 ANBI
Algemeen Niet-Bestaande Instelling

prachtige Schepper!